

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فرستنده: نسترن نصرتی

۰۲ اگست ۲۰۲۰

تحریم‌های دارویی؛ مانعی برای دسترسی عادلانه به واکسین کرونا

رویکرد به اصطلاح «فشار حداکثری» امریکا علیه سایر کشورها، با تحریم‌های ظالمانه و غیرقانونی پیوند خورده که حوزه سلامت و دارو نیز تاکنون از آن مصون نمانده است؛ اخلال در نظام درمانی کشورهای تحریم شده در مقابله با شیوع کرونا، ممانعت از دسترسی عادلانه و منصفانه به واکسین کرونا در صورت تولید، برگی دیگر از پرونده سیاه جنایت ضد بشری و اشنگتن است.

به گزارش ایرنا، شیوع بیماری همه گیر کووید ۱۹ یکی از بزرگترین آسیب هائی است که بر پیکره جامعه جهانی وارد شده است و در این مدت در اقتصاد جهانی آثار منفی بر جای گذاشته است و انواع و اقسام مشکلاتی را در بسیاری از کشورها به همراه داشته است؛ در حالی که جهان درگیر مقابله با عواقب ناشی از همه گیری ویروس کروناست و کشورها با تقویت همکاری و همبستگی تلاش می‌کنند یک دیگر را در این شرایط بحرانی یاری کنند.

امریکا با استمرار و تشدید اقدامات یک جانبه، قهرآمیز و غیرقانونی خود در شرایط بحرانی ناشی از همه گیری ویروس کرونا، خطوط قرمز تروریسم اقتصادی را رد کرده و به مرز جنایت علیه بشریت رسیده است.

شیوع مهارنشده ویروس مرگبار و ویرانگر کرونا در جهان، باعث شده تلاش‌ها برای کشف واکسین بیماری ناشی از آن، رقابت بین‌المللی کم‌سابقه‌ای را ایجاد کند؛ بر اساس گزارش‌ها بیش از ۱۴۵ شرکت دارویی و دانشگاه برای ساخت واکسین کرونا در جهان، با هم رقابت می‌کنند. تاکنون، بیش از ۱۶ میلیون نفر در جهان به این بیماری مبتلا شده و بیش از ۶۰۰ هزار نفر هم جان خود را از دست داده اند.

این آمار تکان دهنده و البته رو به رشد، ضربه ای کاری به شمار می رود که لحظه به لحظه قربانی های بیشتری می گیرد و این روند مرگبار، تا زمان کشف واکسین مؤثر و توزیع انبوه آن در جهان ادامه خواهد یافت؛ واکسینی که به گفته کارشناسان حوزه پزشکی، ممکن است حتی تا یک سال آینده هم کشف نشود؛ حتی در صورت کشف واکسین، به دلیل عطش بالای ملت های جهان برای تهیه آن، این نگرانی جدی وجود دارد که توزیع آن دستخوش بی عدالتی ها و بازار سیاه و انحصارطلبی قدرت های سودجو شود.

رقابت جهانی برای کشف و تولید واکسین کرونا

این روزها رقابتی مؤثر و سازنده میان مراکز تحقیقاتی و علمی کشورهای مختلف برای کشف سریع ترین واکسین مؤثر برای این بیماری به راه افتاده است؛ رقابتی که می تواند موجب جهش و پیشرفت های بیشتر در حوزه علم پزشکی و دارویی باشد.

به گزارش روزنامه دیلی میل، مدیر برنامه های اضطراری سازمان جهانی بهداشت گفت که تا اوایل سال ۲۰۲۱ میلادی نمی توان انتظار استفاده از واکسین کووید-۱۹ را داشت. این سخنان او در حال بیان شد که محققان دانشگاه آکسفورد به پیشرفت های قابل توجهی برای دستیابی به واکسین کرونا دست یافته اند. به رغم این که به طور معمول سال ها طول می کشد تا تحقیقات و آزمایش قبل از مرحله بالینی انجام شود دانشمندان تلاش می کنند واکسین مؤثر و سالمی را تا سال آتی تولید کنند.

هنوز واکسینی قطعی و مورد تأیید سازمان جهانی بهداشت برای مقابله با کووید-۱۹ کشف و تولید نشده است، اما مراکز و مؤسسات تحقیقاتی در سراسر جهان به طور شبانه روز در تلاشند تا به این واکسین دست یابند و تلاش های امیدوار کننده ای در این راستا صورت گرفته است.

در آخرین تحولات مربوط به تولید واکسین بیماری کووید-۱۹، گروهی از محققان دانشگاه آکسفورد در انگلیس هفته گذشته اعلام کردند نتایج آزمایش های اولیه در زمینه تولید چنین واکسینی امیدوارکننده بوده و پیش از آن نیز پژوهشگران امریکائی تأکید کرده بودند واکسین شرکت داروسازی مدرنا در مرحله نخست آزمایش، در بدن همه داوطلبان منجر به تولید پادتن در برابر نسل جدید ویروس کرونا شده است و اکنون وارد فاز اصلی و تقریباً نهائی کار آزمائی بالینی شده است.

واکسین های دیگری نیز در کشورهای مختلف تحت آزمایش ها یا کار آزمائی های بالینی قرار دارند. در هند نیز نتایج آزمایش های اولیه واکسین تولید شده موسوم به «کوواکسین» نویدبخش گزارش شده است.

وزیر بهداشت روسیه نیز اخیراً اعلام کرد که واکسین کرونا ساخت این کشور برای پیشگیری از ابتلای مردم به این ویروس همه گیر به زودی ثبت می شود تا به صورت رسمی در اختیار عموم قرار بگیرد.

محققان چینی اعلام کردند موفق به تولید واکسینی برای درمان کرونا موسوم به واکسین «ام. آر. ان. آ» و یا درمان کننده ویروس جدید کرونا ۱۹ شده اند. «سینوفارم» شرکت داروسازی دولتی چین اعلام کرد سومین و آخرین مرحله آزمایش بالینی واکسین ضد کرونای خود را بر روی ۱۵ هزار داوطلب آغاز کرده است.

شرکت المانی بایونتک و شرکت داروسازی امریکائی فایزر روز دوشنبه اعلام کردند فاز نهائی تحقیقات برای ارزیابی واکسین ساخت این دو شرکت آغاز شده و در صورت موفقیت محصول آنها تا اوایل ماه اکتوبر (میزان) برای کسب تائیدیه ارائه خواهد شد.

جمهوری اسلامی ایران نیز به لطف پیشرفت های قابل ملاحظه در حوزه علم پزشکی و صنعت دارو، یکی از معدود کشورهای است که تاکنون گام های بسیار قابل ملاحظه ای را در زمینه تولید واکسین برداشته و طبق گفته «سعید نمکی» وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، روند تولید واکسین کووید-۱۹ در ایران بزودی وارد فاز آزمایش انسانی می شود.

خواست جهانی؛ دسترسی عادلانه و منصفانه به واکسین کرونا

پیش از این که واکسین کووید-۱۹ تولید شود، نگرانی هایی از احتمال توزیع ناعادلانه آن در جهان مطرح شده است. به زعم بسیاری از کارشناسان و تحلیلگران، در صورت تولید واکسین، توزیع آن باید بر مبنای نیاز واقعی ملت ها و کشورها باشد و نباید اینگونه باشد که کشورهای ثروتمند بیشتری دارند، این واکسین را در انحصار بگیرند.

سازمان جهانی بهداشت در مورد رقابتی ناسالم در تقابل داروی حیاتی برای نجات جان انسان ها و ریشه کن کردن معضل اقتصادی ناشی از بحران کرونا هشدار داده و این در حالی است که برخی مقام های واشنگتن ثابت کرده اند که خواستار اولویت دهی به شهروندان امریکائی در این زمینه هستند.

در چارچوب نگرانی ها از توزیع ناعادلانه هرگونه واکسین یا داروی مقابله با کرونا در جهان که ممکن است در آینده کشف شود، «آنتونیو گوترش» دبیرکل ملل متحد تأکید کرد که در صورت تولید موفقیت آمیز واکسین و ویروس کرونا، این واکسین باید در دسترس همگان در همه جای جهان قرار گیرد.

ملل متحد پیش تر با صدور قطعنامه ای خواستار «دسترسی منصفانه» به واکسین های آتی و ویروس کرونا شد. این قطعنامه بر «دسترسی منصفانه و توزیع عادلانه» واکسین هائی که در آینده برای مقابله با این ویروس ساخته خواهد شد، تأکید کرد.

سازمان جهانی بهداشت تلاش هائی را برای ایجاد ساختارهای مناسب و تدوین ستراتیژی های کاربردی به منظور جمع آوری بودجه و توزیع عادلانه واکسین ها به کار گرفته است؛ اما از آنجا که خط مشی های این سازمان برای هیچ دولتی الزام آور نیست و معمولاً شیوع و ویروسی مانند کرونا دولت ها را با موقعیت های اضطراری مواجه می کند، پرسش های بسیاری در این رابطه بدون پاسخ باقی مانده است.

شورای حقوق بشر سازمان ملل با تصویب قطعنامه ای در مورد مسوولیت دولت ها در رسیدگی به مسأله شیوع کرونا، بر لزوم دسترسی همه کشورها به واکسین کووید- ۱۹ تأکید کرده بود.

درحالی که صدها پروژه تولید واکسین در دست بررسی است و دولت های اروپا و امریکا میلیاردها دالر در زمینه تحقیق و تولید دارو و واکسین سرمایه گذاری می کنند، این نگرانی وجود دارد که کشورهای ثروتمندتر از داروی کرونا بهره بیشتری ببرند و دست کشورهای در حال توسعه در این زمینه خالی بماند.

تحریم های داروئی؛ مانع از دسترسی عادلانه به واکسین کرونا

با شیوع بحران کرونا، مشکلات کمبود دارو و ملزومات پزشکی از جمله دستگاه های تنفس مصنوعی و تجهیزات محافظتی، بیش از پیش نظام درمان را برای مقابله با کووید ۱۹ دچار اختلال کرده است؛ در این میان اعمال بی سابقه تحریم های امریکا به خصوص تحریم های داروئی در جهت اعمال فشار بر دولت ها و ملت هائی است که از سیاست های یکجانبه گرانی امریکا تبعیت نمی کنند از جمله ایران و ونزوئلا... نظام بهداشت و درمان را در این کشورها در مقابله با شیوع ویروس کرونا دچار تقابل ها و مشکلات اساسی کرده و درد و رنج مضاعفی برای مبتلایان به کووید ۱۹ به دنبال داشته است.

اگرچه امریکا مدعی است تحریم های یک جانبه علیه دیگر کشورها مانع از صادرات کالاهای بشردوستانه مانند تجهیزات پزشکی، درمانی و داروئی به طور مستقیم نبوده اما محدودیت های ناشی از این تحریم ها منجر به بن بست مبادلات بانکی و بازرگانی و مشکلاتی در ورود و خروج ارز از کشورهای تحت تحریم شده است که به دنبال آن، واردات دارو و یا تأمین مواد اولیه آن را با دشواری و محدودیت اساسی مواجه کرده و در نتیجه؛ بیماران در کشورهای تحریم شده برای تهیه داروهایشان با مشکلات عدیده ای دست و پنجه نرم می کنند.

در ببحوجه همه گیری جهانی کرونا دولت ترمپ همچنان به دنبال ضربه زدن به اقتصاد ونزوئلا و ایران است؛ تحریم های امریکا در جهت ممانعت از فروش دارو، تجهیزات پزشکی و کالاهای بشردوستانه، تلاش ها برای مبارزه با شیوع کووید- ۱۹ در ایران و ونزوئلا را با موانع جدی مواجه کرده است؛ در حقیقت دولت ترمپ با تروریسم اقتصادی به میلیون ها انسان حمله کرده است.

امریکا به عنوان کشور مدعی درجه یک حمایت از حقوق بشر، ظالمانه‌ترین تحریم‌ها در طول تاریخ را علیه ملت ایران به کار بسته است و در زمانی که اکثر کشورهای جهان درگیر مبارزه با ویروس کرونا هستند از فروش دارو و تجهیزات پزشکی به ایران جلوگیری می‌کند.

تداوم تحریم‌های دارویی امریکا علیه مردم ونزوئلا در بحبوحه شیوع کرونا، با انتقاد دولت این کشور امریکای لاتین مواجه شده است.

«نیکلاس مادورو» رئیس جمهوری ونزوئلا سیاست‌های خصمانه دولت دونالد ترامپ رئیس جمهوری امریکا در ممانعت از خرید دارو توسط کاراکاس با هدف مقابله با شیوع ویروس کرونا در این کشور را محکوم کرد.

تداوم تحریم‌های یک جانبه کاخ سفید علیه کاراکاس در بحبوحه شیوع گسترده کرونا، واقعیت روشنی از سیاست‌های امپریالیستی و ضد حقوق بشری در پرونده سیاه امریکا علیه این کشور است.

ونزوئلا در حالی به مبارزه با شیوع کرونا پرداخته است که تحریم‌های دارویی امریکا از یک سو و تحریم‌های اقتصادی دولت ترامپ از سوی دیگر این کشور امریکای لاتین را با چالش جدی مواجه کرده است.

اقتصاد ونزوئلا که برپایه صنعت پالایش و صادرات نفتی استوار است با تحریم‌های اخیر کاخ سفید علیه شرکت نفت ونزوئلا، کار برای دولت جهت فروش نفت بسیار دشوار شده است؛ علاوه بر ممنوعیت تجارت اوراق قرضه ونزوئلا، دولت امریکا واردات کالا به این کشور از جمله غذا و دارو را هم دچار مشکل کرده است.

به زعم برخی از تحلیلگران، تحریم‌های اقتصادی کنونی ایالات متحده علیه ونزوئلا با تحریم‌های سال ۱۹۶۲ میلادی و اشنگتن علیه کوبا قابل مقایسه نیست، چرا که این محرومیت‌ها ناشی از خصومت امریکا با دولت ونزوئلا و با هدف آسیب به دولت مادورو است، تحریم‌هایی که تاثیر مستقیم بر زندگی عادی شهروندان ونزوئلایی دارد؛ هر دو کشور ونزوئلا و کوبا با گذشت سال‌ها از اقدامات غیرانسانی امریکا نشان داده‌اند که ضمن دفاع از حاکمیت، آزادی و استقلال کشور خود در برابر خواسته‌های نامشروع و اشنگتن سر خم نخواهند کرد.

تحریم‌های دارویی علیه ایران، ونزوئلا ... به عنوان بخشی از رویکرد فشار حداکثری امریکا علیه این کشورها، به دلیل نقش آن در مرگ و زندگی انسان‌ها، نقض فاحش استانداردهای حقوق بشر بین المللی و نقض قواعد آمره حقوق بین الملل است که گویا در قاموس سردمداران کاخ سفید تعریف نشده است. در این راستا چندی پیش، کمیسر عالی حقوق بشر ملل متحد در بیانیه ای با موضوع چالش‌های ناشی از تحریم‌ها در مهار شیوع کرونا، به شکل گیری نوعی از تروریسم پزشکی علیه ملت ایران پرداخته است.

حال بیم آن می‌رود با کشف و تولید واکسین کرونا بار دیگر تحریم‌های ظالمانه، غیرمشروع و غیرقانونی امریکا علیه دولت‌ها و ملت‌های جهان مانع از دسترسی به موقع و به حد کفایت این ملت‌ها به این واکسین شوند که در این صورت بار دیگر برگ سیاهی از پرونده بی‌پایان جنایت‌های ضد بشریت امریکا رقم خواهد خورد.

تحریم‌های دارویی؛ نقض قواعد آمره حقوق بین الملل

کنفرانس تجارت و توسعه ملل متحد (آنکتاد) در قطعنامه ۱۵۲ مصوب ۱۹۸۳ میلادی خود اقدامات اقتصادی را به ویژه هنگامی که علیه کشورها در حال توسعه به کار می‌رود، محکوم کرده است.

بند (۴) قطعنامه کمیسیون حقوق بشر نیز تحت عنوان «حقوق بشر و اقدامات قهرآمیز یکجانبه» از این فراتر رفته و صراحتاً محدودیت‌های تجاری، محاصره، ممنوعیت معامله و مسدود کردن دارائی‌ها را از لحاظ حقوق بشری جرم توصیف کرده است.

تحریم های یکجانبه را از جهتی نیز می توان ناقض اصل عدم مداخله در امور داخلی سایر دولت ها دانست. ممنوعیت مداخله در امور داخلی سایر دولت ها در بند (۷) ماده (۲) منشور سازمان ملل متحد؛ ماده (۸) کنوانسیون مونته ویدئو ۱۹۳۳؛ ماده (۱۵) منشور سازمان کشورهای امریکائی ۱۹۴۸؛ ماده (۸) منشور اتحادیه عرب ۱۹۴۵؛ ماده (۳) منشور سازمان وحدت آفریقا ۱۹۶۳ تصریح شده است.

دارو را نمی توان همسنگ سایر کالاهای اقتصادی توصیف کرد. انسان ها فارغ از هر رنگ، نژاد یا مذهبی در هر نقطه ای از کره خاکی و تحت هر رژیم و حاکمیتی حق دارند در صحت و سلامت آزادانه به حیات خود ادامه دهند. صدها هزار مبتلا به کووید ۱۹ امیدشان به داروهائی است که دردهای آنان را التیام بخشیده و به ارتقای سلامتی آنها کمک کند. اگرچه ممکن است این تحریم ها مستقیماً به نام دارو صورت نگیرند اما ایجاد محدودیت در مبادلات بانکی، تحریم حمل و نقل و بیمه و سایر موانع تجاری و اقتصادی برای صادرات و واردات شرکت های ایرانی عملاً همان افزودن نام داروها در لیست تحریم های یکجانبه است.

تردیدی نیست که امروزه یکی از انواع حقوق بشر که ضامن حفظ کرامت و شأن انسانی است، حق بر سلامت است. این حق در اسناد گوناگون حقوق بشری انعکاس یافته و نادیده انگاشتن آن و یا اثر سوء گذاشتن بر آن مغایر با این حقوق مسلم بشری است. سازمان جهانی بهداشت (WHO) در اساسنامه خود و در مقدمه آن اصول مرتبط با حق بر سلامت را به رسمیت شناخته است.

حق بر سلامت در رابطه ای دو سویه و متقابل با سایر حقوق بشر قرار داشته و می توان آن را به نحوی از انحاء، به حلقه ارتباطی میان نسل های مختلف حقوق بشر تشبیه کرد. برای مثال این حق در «پیوندی ناگسستگی با حق حیات (نسل اول) قرار داشته و از سوئی دیگر با حق بهداشت و تأمین اجتماعی (نسل دوم) گره خورده است. علاوه براین، حق بر محیط زیست سالم که در نسل سوم حقوق بشر جای می گیرد نیز از سرچشمه حق بر سلامت سیراب می شود.

قطعه نامه های شورای امنیت سازمان ملل متحد؛ گزارش های دبیرکل سازمان ملل متحد؛ کنوانسیون ها، اساسنامه ها و میثاق های بین المللی، نمونه هائی از اسناد بین المللی هستند که سعی در توجه به حق بر سلامت داشته اند. برای مثال ماده ۱۲ میثاق بین المللی حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی، ۱۹۶۶، به «حق هر شخص در برخورداری از بهترین حالت سلامت جسمی و روحی» اشاره می کند. حق بر سلامت همچنین در سایر کنوانسیون های بین المللی همچون کنوانسیون منع شکنجه، ۱۹۴۸؛ کنوانسیون محو کلیه اشکال تبعیض علیه زنان، ۱۹۷۹ (مواد ۱۱ و ۱۲)؛ و کنوانسیون حقوق کودک ۱۹۸۹ (ماده ۲۴) هم بیان شده است.

بسیاری از اسناد منطقه ای حقوق بشر نیز حق بر سلامت را به رسمیت شناخته اند. از جمله این اسناد می توان منشور اجتماعی اروپائی بازبینی شده در ۱۹۹۶ (ماده ۱۱)، منشور آفریقائی حقوق بشر ۱۹۸۱ (ماده ۱۶)؛ و یا پروتکل الحاقی به کنوانسیون امریکائی حقوق بشر در زمینه حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی ۱۹۸۸ (ماده ۱۰)؛ قطعه نامه مجمع عمومی سازمان ملل متحد تحت عنوان «اصول بنیادین و دستورالعمل مربوط به دادخواهی و جبران قربانیان موارد نقض آشکار حقوق بین الملل بشر و نقض شدید حقوق بین الملل بشردوستانه»، ۲۰۰۶ (بند های ۸ و ۲۰) را نام برد. در تمام اسناد بین المللی و منطقه ای مذکور، حق بر سلامت به عنوان یکی از حقوق بنیادین بشری توصیف شده است که برای اعمال حق های بشری دیگر ضروری و اجتناب ناپذیر می باشد.

تحریم های داروئی ناشی از تحریم های ظالمانه امریکا و اخیراً خروج این کشور از سازمان جهانی بهداشت که ناقض اصل همکاری و همبستگی دولت ها در مقابله با مشکلات بین المللی از جمله بیماری همه گیر کرونا بوده است، حاکی از آن است که این کشور نه تنها کمترین اهمیتی به تعهدات بین المللی نمی دهد بلکه اساساً با موضوع سلامت افراد و

حق بنیادین آن‌ها در برخورداری از سلامتی و مراقبت‌های بهداشتی، کاملاً بیگانه بوده و در فرهنگ لغت مقامات امریکائی معادلی برای حقوق بشر وجود ندارد.

احراز مسؤلیت بین المللی دولت واضع تحریم های دارونی

هرگونه وضع تحریم بین المللی که به نوعی دسترسی به غذا و دارو توسط یک ملت را محدود نماید، موجب نقض کنوانسیون‌های مذکور، قواعد آمره و حقوق بین الملل عرفی و اسناد بنیادین حقوق بشری می‌باشد و از این بابت دولت واضع تحریم‌ها نیز دارای مسؤلیت بین المللی است.

براساس ماده (۱) طرح پیش نویس مسؤلیت کشورها در برابر اعمال متخلفانه بین المللی ۲۰۰۱ میلادی، «هر عمل متخلفانه بین المللی یک کشور، مسؤلیت بین المللی آن کشور را به دنبال دارد». عناصر این عمل متخلفانه نیز در ماده (۲) این سند بیان شده است: «عمل متخلفانه بین المللی یک کشور هنگامی است که رفتاری مشتمل بر فعل یا ترک فعل ارتکاب یابد که اولاً به موجب حقوق بین الملل قابل انتساب به آن دولت باشد، ثانیاً نقض تعهد بین المللی آن کشور را بنیان نهد.»

تحریم دارو به دلایل برشمرده شده، نقض حقوق بنیادین بشری است که در زمره تعهدات عام الشمول بوده و همانطور که موسسه حقوق بین المللی در اجلاس «سن ژاک دو کمبوستل» در ماه سپتامبر سال ۱۹۸۹ در قالب قطعنامه ای تحت عنوان «حمایت از حقوق بشر و اصل عدم مداخله در امور داخلی دولت‌ها» است «حقوق بشر تجلی بارز کرامت انسانی می‌باشند. تکلیف دولت‌ها به تضمین رعایت آن‌ها ناشی از شناخت همین کرامتی می‌شود که قبلاً منشور ملل متحد و اعلامیه جهانی حقوق بشر آن را اعلام کرده اند. این تعهد بین المللی، طبق اصطلاحاتی که دیوان بین المللی دادگستری به کار برده است تعهد عام الشمول می‌باشد.»

دیوان بین المللی دادگستری تعهداتی را عام الشمول اعلام می‌کند که مانع شدیدترین نقض حقوق بشر می‌شوند. در واقع دولت‌ها در قبال نقض حق حیات و سلامت انسان‌ها تعهد عام الشمول دارند. با توجه به اینکه تحریم غذا و دارو یک فعل متخلفانه بین المللی محسوب می‌شود، دولت مورد تحریم نیز این حق را دارد که به اقدام متقابل متوسل گردد.

همبستگی تهران – کاراکاس در مقابله با تحریم‌های غیرقانونی امریکا

اقدام جمهوری اسلامی ایران در اعزام نفتکش‌های حامل بنزین و نیز ارسال محموله‌های مواد غذایی و تجهیزات فنی و مهندسی به ونزوئلا، در شرایطی که دو کشور تحت شدیدترین تحریم‌های یکجانبه هستند، نماد ایستادگی مقاومت و ثبات قدم تهران و کاراکاس در مقابله با تحریم‌های غیرقانونی امریکا، درهم شکستن امواج تحریم و محاصره اقتصادی دو کشور، شکست نگون‌بختانه به اصطلاح «فشار حداکثری» امریکا، دستاوردی قابل توجه، پیامی صریح از جانب تهران برای جامعه جهانی و سند روشن ارتقای توانمندی‌های ایران در عرصه‌های صنعتی، اقتصادی، تولید محصولات راهبردی و صادرات است.

ایران و ونزوئلا دهه‌هاست روابط قوی و محکمی در حوزه‌های مختلف داشته‌اند. ایران در حالی با فشارهای اقتصادی امریکا روبرو بوده که می‌تواند با تحکیم روابط با کشورهای دوست همچون ونزوئلا، برخی کمبودها را جبران کند. نیکلاس مادورو رئیس جمهوری ونزوئلا که دولتش بشدت تحت فشار امریکا بوده، در طول سه سال اخیر با مشکلات اقتصادی و اجتماعی جدی دست و پنجه نرم کرده اما بر مقاومت و پایداری در برابر تحریم‌ها تأکید داشته و همین پافشاری و مقاومت نتیجه داده است.

نیکلاس مادورو رئیس جمهوری ونزوئلا نیز پیش‌تر با ورود نخستین نفتکش ایرانی به بندر ونزوئلا، دو کشور ایران و ونزوئلا را دارای «مردمانی انقلابی» نامید که «هرگز در برابر امپراتوری امریکای شمالی به زانو در نخواهند آمد.»

شیوع کرونا ثابت کرد که هر تهدیدی که در گوشه ای از جهان ایجاد می شود، تهدیدی برای همه جهان است و مقابله با آن، تعامل سازنده و همکاری موثر و بدون از برتری جوئی و یکجانبه گرانی میان ملت ها را می طلبد.